

HALÁSZAT.

KIADJA AZ „ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET“ ♦ ♦ SZERKESZTI: UNGÉR EMIL DR.

Megjelenik egyelőre minden hó közepén.
 AZ ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET tagjai ingyen kapják.
 Nemtagoknak előfizetési díj:
 Egész évre 8 aranykorona, fél évre 4 aranykorona.
 Előfizetési díjakat és hirdetésekért az Országos Halászati Egyesület (Budapest, V. Országház-tér 11. II. em. 213.) fogad el.

Kéziratok és szakkérdések a szerkesztőség címére küldendők.
 .....

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, M. KIR. HALÉLETTANI KISÉRLETI ÁLLOMÁS (II, DEBRŐI-ÚT 15. SZÁM.)

TARTALOM: Hivatalos rész. — Halászati tanfolyam. — A halászatról szóló új törvény. *Répassy Miklós.* — Eszik-e a ponty télen? *báró Szurmay Sándor.* — Az ideai halértékesítés. *dr. Dobránszky Béla.* — Gróf Migazzy Vilmos emlékezete. *dr. Ruffy Pál.* — A Balaton pontyosítása. *dr. Dobránszky Béla.* — Társulatok—Egyesületek. — Vegyesek. — Árjegyzés. — Hirdetések

~ Mai számunkhoz mellékeljük a XXVI. évfolyam tárgymutatóját és névjegyzékét. ~

HIVATALOS RÉSZ.

Halászmesterek, halászok baleset és betegség elleni biztosítása.

A m. kir. földmivelésügyi Miniszter 1925. évi október hó 7-én 28,200 sz. a. kelt rendeletével utasította a vármegyei és városi törvényhatóságokat, hogy írják össze az Országos Gazdasági Munkáspénztár útján kötelező biztosítás alá eső munkavállaló kategóriákat. Ezen rendelet szerint ilyen munkások közé tartoznak az 1907. évi XLV. t.-c. alapján leszerződött *halász, halór,* stb is.

A rendeletben foglaltak szerint ezen munkáskategóriák betegség esetére való ellátása tekintetében az 1907. évi XLV. t.-c. 28. §-a és az 1898. évi XXI t.-c., illetőleg a 4100/1925. M. E. sz. alatti rendelet (megjelent a Budapesti Közlöny f. évi július hó 5-iki 148. számában) rendelkezései irányadók.

Az érdekelt munkaadók figyelmét leginkább azért hívjuk fel ezen rendeletre, mert idézve a rendeletről: „amennyiben az érdekelt munkaadó a balesetbiztosítási kötelezettségnek nem tenne eleget, úgy a gazdasági üzem keretén belül szenvedett üzemi baleset esetén az ott foglalkoztatott gazdasági cselédeknek és gépmunkásoknak, illetőleg ezek jogutódainak a teljes kárért felelősséggel tartozik, ami a jelenlegi viszonyok között súlyos anyagi terhet jelentene.“

F.

ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET.

Értesítjük tagjainkat és a Halászat olvasóközönségét, hogy a múlt havi számunkban hirdett

halászati tanfolyamot

az eddig jelentkezők többsége óhajának megfelelő időben 1926. évi január hó 25-én, hétfőn kezdjük meg. Kérjük mindazokat, akik a tanfolyamon résztvenni szándékoznak és eddig még nem jelentkeztek, hogy részvételüket a Halászat Szerkesztőségének legkésőbb január hó elsejéig egyszerű levelező-lapon bejelenteni sziveskedjenek, mert a jelzett határidőn túl jelentkezők csak a második tanfolyamon vehetnek majd részt, mivel a tervbevett gyakorlatokon csak korlátozott számú résztvevővel lehet sikeresen foglalkozni.

A m. kir. halélettani és szennyviztisztító kísérleti állomáson (Budapest II., Debrői-ut 15. sz. IV. pavillon, közlekedés a 14, 44, 77. és 79. sz. villamos kocsikon a fogaskerekű vasutig) megtartandó halászati tanfolyam

programmja:

- Január 25-én. 9—1-ig. Általános édesvizi halászati biológia.
 3—6-ig. Hydrobiológiai gyakorlatok.
 Január 26-án. 9—1-ig. Általános halászati kémia és édesvizi hydrologia.
 3—6-ig. Kémiai gyakorlatok.
 Január 27-én. 9—1-ig. Pontytenyésztés, tógazdasági gyakorlati ismeretek.
 3—6-ig. A halászati törvény. Könyvelés.

A tanfolyam látogatása díjtalan.

Szállásról és ellátásról a jelentkezők maguk gondoskodnak, egyesek levélben kifejezendő óhajára azonban az egyesület a tanfolyam napjaira, az illetők

költségén, jutányos áru közös ebédet rendelhet. A jelentkezés egyszerű levelező-lapon történhet pl. a következő forma szerint: A Halászat Szerkesztőségének, Budapest, II., Debrői-ut 15. Alulírott a halászati tanfolyamon résztveszek X. Y. halásmester. *Olvasható névaláírást, a foglalkozás megjelölését és pontos címet kérünk!*

Budapest, 1925. december hó 15-én.

Az egyesület elnöksége.

A halászatról szóló új törvény.

A halászatról szóló 1888: XIX. törvénycikk módosítására és kiegészítésére vonatkozó törvényjavaslatot a nemzetgyűlés immár letárgyalta s változatlanul el is fogadta, jogosult tehát a remény, hogy a törvény szentesítése sem fog most már késni.

Mindez halászati termelésünkre ismét egy újabb korszak kezdetét jelenti. Az új törvény ugyan megtartja a régi törvény kereteit, megtartja szövegének nagyobb részét is, mert a megmaradó 55 szakaszhoz csak 30 újat ad, mégis a törvény szellemét illetőleg nagy változást jelent. Ha szabad ezt a mai időben sok oldalon nagyon hitelét vesztett szót használnom: az új törvény sokkal szabadelvűbb a réginél.

Ez a szabadelvűség legfőképp abban nyilvánul, hogy a régi törvénynek a halászati tilalmakról szóló egész III. fejezete a maga merev rendelkezéseivel hatályát veszti s helyébe olyan rendelkezések lépnek, amelyek ugyan szintén szabnak a halászat gyakorlására bizonyos korlátozásokat, de egy-kettő kivételével általában csak meghatározottakat, ezeket a korlátozásokat, de azok alkalmazását, a miniszter hatáskörében, rendeleti utra terelik. A miniszter tehát csak akkor s csak olyan mértékben fogja azokat elrendelni, amikor s amennyiben annak szüksége fenforog. Így aztán elkerülhető az, hogy felesleges tilalmak a vizek intenzív halászati művelését gátolják. Az új törvény szellemében ezzel bizonyos fejlődési folyamat nyer kifejezést. A régi törvény keletkezésének idején bizony a halászatot üzök igen keveset tudtak a vizek okszerű halászati műveléséről, megokolt volt tehát a merevebb, szigorubb tilalmakat tartalmazó rendelkezés; ma már, mikor a legutolsó közhalásznak a tudatában is benne van pl. a mesterséges halasítás előnye, a halászatot gyakorlók ilyen megkötöttsége idejét multá.

A tilalmi korlátozások ilyen liberális kezelésével szemben van azonban egy konzervatív vonás is az új törvényben, ami azonban, bármilyen paradoxonnak lássék is, szintén csak a fejlődés eredménye. Ez pedig a törvénynek az a rendelkezése, hogy a halorzást bizonyos esetekben *lopásnak* minősíti. A bírói gyakorlat a zárt vizeket illetőleg újabb időben már ezen a nyomon haladt, bár egy a közelmúltban hozott idevágó ítélet sajnosan igazolta, hogy még elég fogalomzavar van e téren. Az új törvény most aztán félre nem érthető módon kimondja, hogy aki zárt vízből (1888: XIX. t.-c. 13. §.), vagy zárt víz módjára halászható vízből (új törvény 5. §.) a halászatra jogosultnak engedélye nélkül fog halat, *a lopásról szóló törvényes rendelkezések szerint büntetendő.* A törvény indokolása szerint pedig ebből a rendelkezésből önként következik, hogy a büntetőtörvénykönyvben a lopással kapcsolatban felsorolt büntettek, ugymint *orgazdaság, részesség, kísérlés* ott szintén a törvényes rendelkezések szerint büntetteknek.

A törvény e rendelkezésével a halgazdaságok egy nagyon régi jogos kívánsága teljesült be. A halászat

terén uralkodott régi törvényes felfogás, amely a vízben lévő halat „uratlan jószág“-nak tekintette, az orvhalászatokat valóban a legfrivolabb garázdálkodásra bátorította; esetleg több mázsa, igazán nagy értéket jelentő halzsákmány megszerzése is mindössze azzal a kockázattal járt részükre, hogy *kihágásban* marasztalják őket. A halászati termelés fejlődése végre meggyőzte az illetékes tényezőket az eddigi felfogás tarthatatlanságáról. A törvény idevonatkozó megokolása kifejti, hogy a zárt vízből való jogosulatlan halfogás lopás, mert a zárt vízben lévő hal a zárt víz tulajdonosának a tulajdona. De ugyancsak lopásnak kell azt minősíteni az olyan nyílt vizeknél is, amelyeknek halászata — az új törvény szerint — úgy mint a zárt vizeknél, korlátlan. A korlátlan halfogás megengedésének előfeltétele ugyanis az illető nyílt víznek *zárt egységben* való *okszerű* gazdasági *művelése*, a medernek a haltenyésztésre való kedvező alakítása, a vizek megfelelő halanyaggal való népesítése, stb. stb., ami a halászatra jogosított részéről mind nagy *költséget*, befektetést igénylő ténykedés; ezzel a ténykedésével emeli az illető halasviz hozamát és fokozza a terméseredményeket. Az ily módon művelt vízben a halállomány nem tekinthető egyszerűen a természet adományának, hanem az jó részben az emberi céltudatos munka eredménye; a halászatra jogosítottnak ehhez az eredményhez való tulajdonjogát biztosítja az új törvény az eddiginél hatékonyabb módon, mikor a jogosulatlan halászatot lopásnak minősíti.

Az ismertett két fő irányelv érvényre jutásával a törvény eddigi rendőri jellege enyhült és súlypontja a halászati termelés gazdasági jelentőségére helyeződött át; azzal törvényünk a mai élethez alkalmazkodott.

Az új törvény egyéb rendelkezései részletelölgek, de szintén jelentősek, hogy csak a hullámtéri halászat rendezését, a mesterséges tógazdaságok vasárnapi vízellátását stb. említsük.

Mindezeknek az üdvös rendelkezéseknek a gyakorlatba való átvitelét a törvény végrehajtási rendelete fogja megvalósítani; bizonyára mindnyájunk óhaja tehát, hogy az minél előbb megjelenjen. Így aztán a bekövetkező új esztendővel talán a mi munkakörünkre is egy jobb jövő kezdetét remélhetjük.

Réppásky Miklós.

Eszik-e a ponty télen?

Írta: báró Szurmay Sándor, ny. honv. miniszter.

(Befejező közlemény.)

Nékem alkalom hiányában eddig nem volt módomban ezt megállapítani, pedig ezt meg kellene próbálni olyanoknak, akik ezt nagyobb fáradság nélkül megtehetik folyóvízben is, ahol melegvíz ömlik abba, vagy melegforrás fakad a meder fenekéből. Végül

4. Talán lehetséges az is, hogy a *ponty gyomra* téli pihenése, lethargiája közben szintén szünetel működésében és a legutóbb fogyasztott eledelt konzerválja, úgy, hogy azt, ha kifogjuk, mindig megtaláljuk benne. A természettudósok feladata megállapítani azt, hogy elképzelhető-e egyáltalában ez az eset és ha igen, van-e a fogott halnak oly béltartalma, mely csakis az őszkor felszedett eledel mellett tanuskodik. Erre párhuzamos vizsgálat a teletetőkben és a szabad vízből fogott pontyoknál volna szükséges.

A fentiekből is kiténik az, hogy mennyire tapogatózunk e kérdésben még a sötétben, hogy tehát indokolt azzal még ezentúl is behatóbban foglalkozni a

halélettani kísérleti állomás lelkes tudósainak. Természetesen azonban, hogy ezek sem tudják megadni a feleletet a felvetett kérdésekre, ha a tógazdák és halászmesterek, no meg a horgászok és azok egyesületei a a szükséges anyagot nem küldik be nekik. Mivel pedig ez megbízható módon csak az esetben fog megtörténni, ha ez ügyet bizonyos rendszerbe hozzuk és a szerepeket is előre kiosztjuk, ezennel felkérem az alább felsoroltakat, hogy sziveskednének a *mostani téli idényben* (minél előbb) közvetlenül a *téli pihenőhelyekről* kifogott néhány különböző nagyságu pontynak *béltartalmát* az 1924. évi „Halászat“ 11—12. számában leírt kezelés mellett a Halélettani Kísérleti Állomásnak Budapestre II., Debrői-ut 15. sz. alá beküldeni annak följegyzésével, hogy hol, mikor, mily szerszámmal (esetleg csalival) fogták meg a halakat és milyen súlyosak voltak azok. És pedig:

a) a Győri Sporthorgászok Egyesületének lelkes titkáraját, L. Kiss Aladár urat a dutyozással kifogott halakból,

b) Dr. Isgum Ádám tolnai érdemes halászmester urat, álló és ha lehet, folyóvizeinek téli pihenőjükből kifogott pontyokból,

c) az összes halászmestereinket és horgásztársaimat csakis tisztán melegvizű, tehát soha be nem fagyó helyekről akár hálóval, akár horoggal kifogott pontyokból s végül

d) dr. Hirsch Alfréd urat a mintatógazdaságának teletetőiből származó 2—3 különböző nagyságu pontyból.

Ha mindenki szives lesz pontosan teljesíteni kérésemet, ha továbbá mindenki közli vagy velem, vagy a Halélettani Kísérleti Állomással mindazt, amit a pontyok téli táplálkozásáról tud, akkor egy év leforgása alatt teljesen tisztázhatjuk e kérdést, ez pedig mindnyájunk érdeke.

*

Szerkesztő megjegyzése: E kiváló biológiai érzékről tanuskodó sorokhoz a magunk részéről legyen szabad hozzáfűznünk, hogy reméljük, hogy Szurmay báró ur Öxellenciája felhívására olvasóink közül a cikkben említettek és tán még mások is hajlandóak lesznek minket a ponty téli táplálkozására vonatkozó vizsgálatainkhoz alkalmas anyaggal támogatni. Erre éppen ez a nagyon is szigorúnak ígérkező tél kiválóan alkalmasnak látszik. Kérjük tehát olvasóinkat, sziveskedjenek *decemberben és januárban fogott* pontyok bélsatornáit konzerválva a m. kir. halélettani és szennyvíztisztító kísérleti állomás címére (Budapest II., ker. Debrői-ut 15.) beküldeni. A konzerválás, mint azt már egyszer megírtuk, legcélszerűbben formalinos vízben történhetik. Befőttes, vagy más alkalmas, jól elzárható üveget megtöltünk tiszta vízzel, beletesszük a ponty egész belét, reáöntünk körülbelül a víz *tizedrészét* kitevő *40%-os formaldehidet* (minden gyógyszerárban kapható) s ezt a vízzel fölkeverjük. A halból mellé a formalinos vízbe beletesszünk egy kis papircédulát, melyre közönséges (nem tinta-) ceruzával reáírjuk a hal fogási helyét, idejét, nemét, méreteit (súlyát) és a fogás idejekor uralkodó időjárást (pl. fagy volt-e? jég volt-e a vizen?) az üveget jól ledugaszoljuk és biztonságosan faládba csomagoljuk. Egy ponty belét nem szükséges azonnal beküldeni. Lehetőleg egy helyről is legalább két-három különböző nagyságu és kora ponty belét kérjük, melyeket mindenkítől hálás köszönettel fogadunk.

Az idej halértékesítés.

A husáráknak a múlt év tavaszán történt erős csökkenése és ezzel a haláráknak lecsökkenése után is várakozással kellett tekintenünk a mostani idény halértékesítése elé. A halértékesítés lehetőségeit, szemben a múlt évi helyzettel, több igen lényeges körülmény befolyásolja. A német vámokat 15.— márkáról 30.— márkára és a lengyel vámokat kb. a tavalyi háromszorosára emelték, amivel Magyarország két nagy export piacára csak kivételes magas áron juthat ki a hal. Épen e pillanatban kapjuk a hirt, hogy Németország

még e héten behozatali tilalmat akar kiadni a halra. Ausztriával szemben javult a helyzet, amennyiben ott a vámokat leszállították, viszont ezt az előnyt erősen befolyásolja az a körülmény, hogy két jugoszláv tógazdaság erős etetéssel lényegesen felfokozta a jugoszláv produkciót és evvel a termeléssel jóformán Wienre van utalva. Talán valamennyi momentum közül a legfontosabb az a körülmény, hogy az összes fogyasztó országokban a rendkívüli gazdasági viszonyok miatt a fogyasztás erősen megcsappant. Különösen figyelemreméltó, hogy Lengyelországban a zloty krízise miatt részben a gazdasági viszonyok rosszabbodtak, részben az árak a zloty esésével arányban nem emelkednek és e miatt egyelőre a Lengyelországba való kivitel szóba se jöhet.

Végül erősen befolyásolják az árakat a rendkívül alacsony baromfiárak, amelyek remélhetőleg csak a hidegek beálltáig fogják magukat így tarthatni.

A dolgot statisztikai oldaláról nézve Magyarországon a még értékesítésre váró tógazdasági pontymennyiséget minimálisan 14.000 q-ra lehet becsülni, amelyből Budapest remélhetőleg 6—8000 q-t, a vidék 2—3000 q-t fel fog venni, míg a többi exportra van utalva. A még értékesítésre váró jugoszláv termés cca 12.000 q-ra tehető, amely főleg Wienbe és Csehországba gravitál és amelyet kb. fel is tud venni, különösen ha számítunk arra, hogy Németország is valamit fel fog venni ugy a magyar, mint a jugoszláv terméskből. Németország, amely nagyobb quantumot, kivéve a múlt évben, nem igen vett fel a múltban, a magas vámok és a megcsappant fogyasztás mellett előreláthatólag nagy mennyiséget nem fog importálni. Lengyelországra az új vámok mellett csak magasabb áron kerülhet sor az importra. A magasabb lengyel árak ellen szől viszont a rendkívüli mennyiségekben az olcsó vámok miatt Lengyelországba özönlő orosz hal, amely főleg süllőből és fehérhal-félékből áll. Ujabbán Budapestet is elárasztják német-orosz exportársaságok orosz halra vonatkozó ajánlataikkal és így az orosz haliál számolni kell, mint komoly tényezővel, mint ahogy a múltban is az orosz hal Lengyelország területéről, kivéve az akkori Osztrák-Lengyelországot, kizorította az élő pontyot, sőt az orosz jegelt halak különösen Németországban erős konkurenciát csináltak.

Általánosan ugy Jugoszláviában, mint Magyarországon, sőt Ausztriában is számolni kell a termelés megnövekedésével és ezzel szemben részint a vámok, részint a kisebb fogyasztási képesség miatt keletkezett értékesítési nehézségekkel.

Viszont figyelembe kell venni, hogy az értékesítésre is egyre többen vállalkoznak, ugy a nagytermelők, mint a kereskedők közül. Ennek következményeképen az értékesítést az értékesítésre berendezkedett nagytermelők vállalatai önköltségi áron alul végzik, nehogy a megszorult termelők teljesen letörjék az árakat, ami az értékesítés javulását jelenti. Viszont nem lehet említés nélkül hagyni, hogy a kiskereskedelem egymaga nagyobb árkülönbözeti százalékot akar a maga részére, mint amennyit a halszállítással vagón tételekben foglalkozó vállalatok költségeik, regiejük, szállítási és tárolási manójuk fejében igényelnek. Ez ellen ugy a nagybani kereskedelemnek, mint a termelőknek tenni kell ugy, amint ez most már Wienben és másutt is tapasztalható. Így van azután, hogy amig az 5—7000.— koronás termelői és kereskedői különbözetből a nagykereskedelem alig képes önköltségeit fedezni, addig a kiskereskedők 7—9000 koronás árkülönbözetre tartanak számot és ezzel ugy a fogyasztást csökkentik, mint saját megélhetésüket is megnehezítik.

Nem tekinthető tehát megoldottnak sem a nagykereskedelem helyzete, sem pedig a kiskereskedelemé. A nagybani kereskedelmi helyzetnek tarthatatlanságára nézve álljon itt a következő kalkuláció:

Pl. egy magyarországi tógazdaságban 18.000 koronáért vett élőponty budapesti kereskedelmi önköltségi nagybani áráról (kalkulációs alap egy somogyvm.-i tógazdaság: 225 km fővonal és 25 km helyiérdekű):

<i>Fuwardijak és pedig:</i>	<i>gyors:</i>	<i>teher:</i>	
üres kocsi (225 km)	765.000	205.000	
vizzel telt kocsi (25 km)	950.000	610.000	
rakott kocsi (25 km plus 225)	6,470.000	4,490.000	
	8,185.000	5,305.000	
e két tétel középárfányosát véve, a fuwardij			
vagónonként			6,750.000

Gépész és átvevő tisztviselő költségei:

Gépész fizetése 1 utra arányosítva (5 nap = 1 munkahét)	K 1,000.000		
tisztviselő fizetése 1 utra arányosítva	K 500.000		
gépész 3 napi diétája à 80.000	" 240.000		
tisztv. 3 " " " 100.000	" 300.000		
vasutijegyek 3 drb. III. o. személy	210.000		
1 " II. o. gyors	265.000		475.000
Gépész szállítási kiadásai			
(fuvarlevél K 20.000, szálloda . . . . . K 150.000			
feladás, kiváltás, vízvétel K 34.000),			
átvevő kiadásai (borravalók, tele-			
fon, távirat esetleg szálloda) . . . . . K 300.000			
gépész jutalmazása . . . . . " 150.000			3,115.000
Budapestben beszállítási költségei			1,200.000
Fővárosi fogyasztási adó			3,915.000
Kövezetvám			340.000

Halaskocsi használati díja:

befektetett tőke kamata évi . . . 20 millió			
" " amortizálása évi 10 " egy kocsi fut			
kocsi fővizsgája (külsőleg évi 18 " maximum			
" karbantartása belsőleg) " 2 " 25-ször			2,000.000
benzin és olajfogyasztás (25 kg plus 2 kg)		300.000	
Vételár 5000 kg à 18.000		90,000.000	
		107,620.000	

Tekintettel, hogy a felszállított 5000 kg-ból szállítási sulyapadás és elhullás minimum évi átlagos 4%, valamint tárolási sulyapadás és rizikó címén minimálisan 4%-ot levonásba kell hozni, tulajdonképpen csak 5000 — 8%, vagyis 4.600 kg hal kerül eladásra, úgy, hogy 1 kg élőponty 23,620 K-ba kerül ab Budapest.

Ehhez az összeghez azonban hozzászámítandó az értékesítés költsége, vagyis a budapesti kereskedelmi telepnek a regie-je. Ez pedig átlagosan a következő.

1. személyzet fizetése:

vezető . . . évi	180 millió	
könyvelő . . . " "	60 " "	
pénztáros . . . " "	48 " "	
raktárnok . . . " "	48 " "	
4 munkás . . . " "	120 " "	456 millió.

2. dologi kiadások:

bér, illetve csarnok-		
bér . . . . . évi	75 millió	
vízdíjak . . . " "	40 " "	
betegségélyző " "	16 " "	
telefon, távirat " "	10 " "	
világítás, leltári		
amortizáció, fűtés,		
nyomatványok,		
csomagoló papír,		
anyagbeszerzés,		
javitások stb. havi	5 millió	60 " cca 200 millió
összesen	656	millió.

Ha évi 2500 q forgalmat veszünk alapul, akkor 1 kg halat (656 millió osztva 250.000) 2.625 korona értékesítési költség terheli. Vagyis 1 kg hal önköltségi eladási ára összesen (23.620 plus 2.625) 26.245 K volna. Ehhez hozzáadandó 2% forgalmi adó 550 K

1 kg élőponty tehát . . . . . 26.800 kor.-ért volna eladható, vagyis 8.800 koronával drágábban, mint a termelői ár.

Természetesen ezen összegben nem foglaltatik benn:

1. hiteleladás kockázata,
2. kereskedelmi haszon,
3. közterhek,
4. kamatveszteség.

A 8.800 koronás különbözet ismét 2—3000 koronával növekszik már weni szállítás esetén, tekintettel a nagyobb kilométer távolságra és a vámra. Nagyobb külföldi távolságon megfelelően emelkedik a különbözet (napidijak, benzin, fuwardijak stb.).

Mint hogy pedig jelenleg a 18.000 koronáért vett 1 1/2 kg-os pontyot 26.800 koronáért kellene eladni és e helyett nagyon jó, ha azt 24.000 koronáért lehet 50—100 kg tételekben értékesíteni, ennél fogva egészen nyilvánvaló, hogy a nagybani kereskedést üzö vállalatok tekintélyes ráfizetéssel dolgoznak. Nem lesz érdektelen közölni, hogy ma az élőponty ára 3/4 kg-tól 2 kg-ig 20—27.000 korona között van 50—100 kg-os tételekben eladva és így a 27.000—40.000 koronás kicsinybeni árakban kell keresnünk a baj okait.

Dr. Dobránszky Béla.

Gróf Migazzy Vilmos emlékezete.

Irta: dr. Ruffy Pál.

(Befejező közlemény.)

Megtörtént. Kemény Gábor báró földművelés, ipar és kereskedelemügyi miniszter nemcsak teljesen méltányolta ezt a kívánságot, hanem halászati felügyelőnek a kulturmérnökség testületének egyik legtehetségesebb ifju tagját *Landgraf Jánost* nevezte ki. Ő róla évtizedek lezajlása után elmondhatjuk, hogy jó harcot harcolt, és én meglepédezzel olvasom a „Halászat“ f. évi 7—8. számában, hogy most egy emberöltő elmúlása után neki jól esik megállapítani, hogy foglalkozását szerette, hogy bár mint uttörő nehéz feladatot végzett, az a tudat, hogy az általa lerakott alapok ma is helytállóak, és azokra építve csak idő kérdése, hogy hazánk Európa egyik első haltermelő országa legyen.

Ma midőn én gróf *Migazzy Vilmosnak* emlékeztére gyujtom meg a kegyelet fákláját, örömmel állapítom meg, hogy *Landgraf János* gróf *Migazzy Vilmosnak* hű munkatársa volt, és hogy *Landgraf Jánosnak* munkásságát ő mindig méltatta, nagyrabecsülte, hálás volt neki.

Harmadik programmpontja volt a halászati törvény megalkotása. Fáradozása ebben sem volt sikertelen. A törvényt meghozták, de nem úgy, amint azt gróf *Migazzy Vilmos* kívánta volna.

Ő mint vérbeli arisztokrata a földesuri jog palládiuma alatt kereste a halászati jog oltalmát. Felhívást intézett tehát az ország összes nagybirtokosaihoz, hogy a halászati jognak kétségtelen természetét megállapítsa. Sok becses válasz érkezett hozzá, sok becses anyag gyűlt össze. Ez a fölötté értékes gyűjtemény bizonyára ma is ott porlik a gróf *Migazzy család* a.-maróthi levéltárában, feltéve, hogy azt a megszálló előkelő kultúr-nép — nem értékesítette a sajtos boltjában.

Gróf Migazzy hatalmas jogi érvekkel felszerelve jelent meg a földmivelésügyi miniszteriumban azon az értekezleten, mely a halászati jog tulajdonának kérdését volt hivatva megvitatni.

Fölötte lehangolta, midőn a kiváló tudósok sorából egybehívott értekezleten azt tapasztalta, hogy hirneves magánjogászok, hódolva az akkor divó korszellemnek, a halászatot, melyet évszázados jogi gyakorlat a két kisebb haszonérdek közé tartozónak tudott, megoltalmazni nem akarták, és ez alapon helyet foglalt a törvényben, hogy „a halászat joga a földtulajdon elválaszthatlan tartozéka és a meder tulajdonosát illeti.”

Migazzy gróf uttörő munkája felköltötte a halászat iránti érdeklődést és a halászat művelésének iskolát teremtett.

Az ő munkásságáról is elmondhatjuk, hogy nem minden elvetett mag találja meg a neki való termőföldet. Ha neki sikerül a nagy magyar Alföldet a haltenyésztésre alkalmassá tenni, minden bizonynyal nagyobb anyagi eredménnyel tudott volna beszámolni.

De ez nem rajta mulott.

Ő ezt akarta is. Azért harcolt a halászat földesuri jogáért, azért akart levonulni a Kárpátok pisztrángtermő patakjaitól a nagy alföldre, ezért fejlesztette a felsőmagyarországi halászegyesületet országos egyesületté, ezért sürgette szakadatlanul a halászati törvény megalkotását, ezért kívánta az országos halászati felügyelőség intézményének szervezését, ezt hangoztatta Bécsben a nemzetközi halászati kongresszuson tartott, a halászati irodalomban korszakot alkotó beszédében, hogy pedig nagyobb eredményt felmutatni képes nem volt, elég ha annyit mondunk, hogy még ma is a halászati törvény 37. évében sok tóban még mindig csak a békazenekar mulattatja a csendes ábrándozót, vagyis a mi társadalmunk még nem mindenhol érett meg arra, hogy belássa, hogy egy jól kezelt halastó több hasznot hoz a gazdájának, mint az ugyanolyan területen elvetett buzatábla.

Negyedik programpontja volt, hogy a felsőmagyarországi halászegyesületből országos halászegyesületet alkosson. Megtörtént ez a törekvése is. Az országos halászegyesület Budapesten 1885. évi szept. 27-én megalakult.

Kedves emlékek kötnek engem az 1883. évben rendezett regensburgi halászati kiállításához, melyre Migazzy Vilmos gróffal felutaztunk. Az első külföldi utam volt ez és megragadta figyelmemet minden, ami a német nép nagyságára emlékeztetett.

Abban a szállóban voltunk elszállásolva, melyben hajdan V. Károly császár lakott. Ez az „Aranykereszt-hez” címzett ósrégi vendéglő, tulajdonosa C. A. Peters. Emléktábla hirdeti a szálló multjának jelentőségét. Itt tette kellemessé a császárnak különben egyhangu napjait Barbara Blumenberg hajadon. Ebben a házban született a császár fia, Juan d’Austria 1547-ben, a lépantói győző.

A kiállítást megtekinteni megjöttek a bajor miniszterek. Ott volt a külügyminiszter, a földmivelésügyi miniszter és a pénzügyminiszter. Együtt ebédeltünk velők a közös étkezés asztalánál. Minden vendég megkapta a numerusát és aszerint foglalt helyet az asztalnál. *)

*) Mivel Migazzy Vilmos gróf a császár szobáját lakta — az első helyet ő foglalta el. En a pénzügyminiszter melé kerültem. Migazzy gróf az ő előkelő és igazán kedves modorával csakhamar meghódította a társaságot. A hangulat derült volt és a pénzügyminiszter széles jókedvében két palack rajnai bort rendelt. Midőn fizetésre került — mindenki, akik ebből a borból ittak, a reájuk eső hányadot fizették. Ebéd után midőn szivarra gyújtottunk, közösen szidtuk a német szivarokat. Ekkor mondotta a pénzügyminiszter, ha Ausztriába nyáron üdülni megy, nagy élvezettel szív el — egy kitünő osztrák britannikát.

Bécsben az 1884. évben megtartott nemzetközi halászati kongresszuson gróf Migazzy Vilmos már mint közgazdasági debatter jelent meg. Nagy természettudósok között, teljes tudományos készültséggel felvértezten lépett fel. A Duna halászatáról tartott szept. 29-én előadást és ebben az előadásában kifejtette a Dunának közgazdasági jelentőségét Középeurópában. Magyarország területét, mint földrajzi egységet mutatta be, ezt az egységet pedig a Duna és vízvidéke alakította ki. Gróf Migazzy mintegy profétalélekkel utalt a jövőbe, hogy a mult századaiból merítsen tanulságot a Magyarország területének geográfiai egységéhez. Nem sikerült ezt az országot szétrobbantani sem a töröknek, sem a szabadságharcnak orosz erővel letörése után az osztrák zsandárpolitikának, mert ezt az országot Isten annak teremtette, hogy megosztatlanul egységes egész legyen, és az ördög gonosz munkája az, mely ezen az alkotáson taposni akar.

Gróf Migazzy előadását lelkes taps és magyarul felhangzó éljenzés fogadta, ő lett a nemzetközi kongresszus központjává, minden későbbi felszólalás az ő gondolatvilágából merítette anyagát.

Az 1885. évi országos kiállítás megnyitásának napja az ő halászati munkásságának diadalmi ünnepe volt. Ő rendezte az egész halászati osztályt, melynek berendezése gyönyörűen sikerült. Közepén állott az a.-maróthi tenyészház mása. Ebben egymás mellett sorakoztak a haltenyésztő szekrények, azokban külön-külön minden faj- és korbelt halzsenge. A megtermékenyített ikra, a kikelt zsenge, a veleszületett éléstömlővel.

A nagyobb halakkal nehéz éjjeli munka és virasztás után reggel érkezünk meg a kiállítás területére Varga Dániel uradalmi pincemesterrel, aki bebizonyította, hogy a borászat és a halászat nem ellentétes fogalmak, lucskos multság mind a kettő. A kiállítás területén — nagy volt ott az izgalom — nem kaptunk munkást és így magunk cipeltük a tartányokat a vagonból a kiállítás területére. Az igaz, hogy nem is törődött velünk senki. Dézsára, puttönyra, amire szükségünk vala, onnan vittük, ahol találtuk. Így hurcolva drága terhünket, találkoztunk Herman Ottóval. Sárosan, ázottan egy fáradtságos egész éjjeli munkában törődötten, mert hisz a légszivattyunak egész éjjel dolgozni kellett, haladtunk befelé. Herman végig mér rajtunk, megszorítja karomat, „csak siess — mondja — hadd lássák, hogy vagyunk!” Alig hogy elhelyeztük halainkat, elevenek, éberek, fűrgék voltak, mi pedig alig hogy kissé kimosakodtunk, megjött a király.

Migazzy gróf fogadta és volt alkalma bemutatni a halait és kifejteti a halászatnak országos közgazdasági jelentőségét. A király alapos érdeklődést tanusított, gróf Migazzy neki évek óta mindig kedves embere volt.

A királyt Rudolf trónörökös és ifju hitvese Stefánia követték. A kiállított élettelen tárgyak között maga az eleven élet pezsdült a mi halászati csoportunkban. Az érdeklődők nagy száma állotta körül tenyészházunkat, annak eleven rajokkal telített tartányait. Állandó előadásokat rendeztünk, ha az egyiknek végeszakadt, újra kezdtük.

Meglátogatta kiállításunkat Vilmos főherceg is. Bemutattuk neki halainkat, magyarázni kezdtem a mi mesterséges tenyészházunkat is, kísérleteinket a külföldi halak áttelepítése körül. A főherceget azonban csak a magyar halak érdekelték. „Zeigen Sie mir ungarische Fische” és ugy cselekedtünk, ahogy kívánta, mert volt mit bemutatnunk, akár lakodalmi lakomát csaphattunk volna belőle.

Gróf Migazzy Vilmos mint elnök nagy lendülettel adott az egyesületnek. Az egyesület közgyűlései, melyeken az elnök magas színvonalon kidolgozott expozétát adott, a Kárpátok alján eseményszámba mentek.

Az egyesület közgyűlést tartott 1880. november 6-án Rózsahegyén, 1882. szept. 9-én Iglón, 1883-ban Ruttkán, 1884-ben Tátraházán, 1885-ben Budapesten.

Migazzy grófnak elnökké megválasztása után az akkori földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszternek szakelődőjává lett. Minden halászati kérdésben a miniszter az ő tanácsát kérte ki és követte.

Gróf Migazzynak — élénk politikai és közhivatali szereplése után a halászat nyújtott kedves foglalkozást.

Mert ő a politikai életből is kivette részét, Barsvármegye főispánja volt, midőn pedig a vármegye békéje úgy kívánta, hogy a kormánynak lemondását beadja — és midőn így eldobta magától a hivatalos hatalmat, akkor érte el népszerűségének tetőfokát. A vármegye arcképét Barabás Miklós által megfestette, az a-maróthi kerület képviselőjének megválasztotta, de dacára a méltánytalan bánásmódnak, melyben részesült, nem lépett ellenzékbe, hanem kitartott a kormány mellett, mert vármegyéjének java ezt így kívánta.

Mint a Szent István-rend vitéze, mint a királyi belső titkos tanácsosa általános szeretetben élt, a-maróthi kastélya a vármegye otthona volt, a kastélynak billiárd-termében zajlott le vármegyéje történetének minden nevezetesebb mozzanata. Az 1896. évben súlyos betegségbe esett, melynek számára gyógyító irt nem terem Gileád. Nagy szenvedéseitől a halál megváltotta.

Oda helyezték abba a kockakövekből készült kőkápolnába, melyet 1886-ban elhunyt hitvese számára ő maga épített. Ma két fekete márvány szarkofág őrzi, ami bennük mulandó volt.

Hitvesében csókai és puchói Márcibánya Antoniában kihalt ez ősmagyar családnak nőága is, ő benne pedig a Wall és Sonnenthurmi gróf Migazzy-család férfiága

Lapozgatok abban a nagy müben, melyet az évezredes Magyarország dicsőségére az ország kiadott.*)

Vagyis olvasnám, de könnybe lábad a szemem. Mennyi haladás, mennyi fejlődés, mennyi dicsőség! És felsóhajtunk ma, 29 év múlva, „régii dicsőségünk hova tüntél“. Ez a könyv ma vád a civilizáció ellen, mely egy kulturnép letörése által ezt a gyalázatot elkövette.

Ennek a nagyszabású műnek hatodik kötetében szó esik a halászatról, annak fejlődéséről. Ebben az ismertetésben gróf *Migazzy Vilmos* nevét már hiába keressük. Letűnt, mint az esti csillag a nyugati horizontról. Gróf Migazzy akkor már sok nagy szenvedés között azt a rettenetes tusát küzdötte, már nem is az életért, hanem a kiengesztelő kimulásért. És én ma felkeresem az ő emlékét, itt ebben a lapban, melynek elődjét ő alapította és kegyelettel adózom neki. Akik pedig nem tudják, hogy ő ki volt, avagy az élet tülekedésében az ő nevét elfeledték, bocsássanak meg nekem, mert bár megírta már Horatius, hogy „az öreg ember már csak laudator temporis acti, beszél a múltról és figyelmezteti azokat, akik a multat feledve, előre rohannak.**)

*) A könyv címe: Magyarország közgazdasági és közművelődési állapota ezeréves fennállásakor, szerkesztette Matlekovits Sándor 1897. Kilenc kötet.

***) Landgraf János cikkelye kegyeletesen emlékszik meg rólam. Azt írja, hogy kiérdemelt nyugalomban élek. Még nem. Krisztus urunk mondotta Péternek — a halásznak: „Mostantól már embereket fogsz hálóddal“. Halász voltam — és az elhagyott gyermekek gondozója lettem.

A Balaton pontyosítása.

Talán a Balaton pontyosításának kérdésével összefüggésben érdekes lesz közölni, amit egyik német egyesület vezető embere közölt velem. A közlés idevonatkozó része a következőképen szól:

„Nach meiner Information bei dem ‚Deutschen Fischerei Verein‘ sind genaue Angaben über die Anzahl und Grösse der Seen, die bisher mit Karpfen besetzt worden, sind nicht aufgezeichnet. Nach Schätzung sollen etwa 400 bis 500 Meterzentner Karpfen alljährlich in Binnenseen und anderen nicht ablassbaren Gewässer ausgesetzt werden.

Mir ist bekannt, dass einige Mecklenburger Binnenseen und auch der Scharmützeisee bei Berlin mit zweisömmerigen Karpfen besetzt worden sind und die Fischer recht gute Erfolge erzielt haben. So werden z. B. in den Scharmützeisee jährlich etwa 100 bis 200 Meterzentner zweisömmerige Karpfen eingesetzt, die recht gut abwachsen. Der Zuwachs soll das drei bis vierfache betragen.“

Ennek kiegészítésére a magam részéről azt közölhetem, hogy a Balatonba kihelyezett pontyivadék sulya most 35—40 dkg között van és így az évenként remélt 1/2 kg-os növekedést megközelíti.

A fenti adatok a Balaton pontyosításának sikerességét talán valószínűvé teszik a kétkedők előtt is.

Dr. Dobránszky Béla.

TÁRSULATOK — EGYESÜLETEK.

Az Országos Halászati Egyesület választmánya f. évi november hó 21-én báró Inkey Pál elnökielte alatt ülést tartott.

Jelen voltak: dr. Dobránszky Béla és Répássy Miklós alelnökök, Corchus Zoltán, Darány Ágoston, Kuttner Kálmán, Löwenstein Emil, Zimmer Ferenc, ifj. Zimmer Ferenc, dr. Unger Emil, Fischer Frigyes.

Távollétüket kimentették: dr. Hirsch Alfréd, Hirsch Géza, dr. Lukács Károly, Scheiber József, Szalkay Zoltán, báró Szurmay Sándor.

Elnök üdvözölve a megjelent választmányi tagokat, az ülést megnyitja és felkéri a titkár a tárgysorozat előadására.

1. A lengyel vámtarifa ügyében az Egyesület elnökének a legutóbbi választmányi ülés határozata folytán megndított eljárása célhoz vezetett, amennyiben a miniszterelnök ur közbelépésére a lengyel kormánynál erélyes lépések tétettek a magyar halexport érdekében. Ennek tulajdonítható az, hogy a lengyel kormány folyó évre 7500 q bevitelét engedélyezte s amennyiben ezt a bevitel túlhaladná, azt is lehetővé teszi, az azonban a jövő évi kontingens terhére iratnék. A vámtételek ez év november havában előreláthatólag változatlanok maradnak, azután mintegy 100,0-os vámemelés várható.

Bárna a lengyel piacra való szállítás az ottani árak miatt ezidőszerint nehézségekbe ütközik, az Egyesület elnökségének sikeres munkásságát a választmány örömmel veszi tudomásul.

2. A jugoszláv kormánnyal kötött kereskedelmi szerződés során Jugoszlavia a Magyarországon át irányuló forgalmában tarifakedvezményt kapott. A magyar hal versenyképességének megőrzése céljából a m. kir. kereskedelemügyi miniszter ur az Egyesület közbenjárására még annak idején ígéretet tett, hogy az esetben, ha a jugoszláv tranzit forgalom kedvezményt fog kapni, ezt a kedvezményt a magyar halra is ki fogja terjeszteni.

Mint hogy a jugoszláv hal ezt a kedvezményt már megkapta, viszont a magyar halra a kedvezmény kiterjesztve nem lett, az Egyesület vezetősége a választmány utólagos jóváhagyása reményében a kereskedelemügyi miniszter urhoz és az államvasutak igazgatóságához beadványt intézett, hogy az ígéret beváltásaként a magyar hal szállítási kedvezményét adják meg.

A választmány a titkár előterjesztését tudomásul veszi s felhívja, hogy amennyiben ez ügyben személyes tárgyalásra vagy eljárásra lenne szükség, azt legjobb belátása szerint intézze el.

3. Titkár bejelenté, hogy a halászati törvény módosításáról és kiegészítéséről szóló törvényt a nemzetgyűlés november hó elején tartott két ülésében, Marschall Ferenc előadásával, általánosságban és részleteiben minden változtatás nélkül elfogadta,

ugy hogy a törvény ezidőszerint Kormányzó Ur Ö Főméltóságánál szentesítés alatt áll.

A választmány a bejelentést örömmel veszi tudomásul s hogy a magyar halászat jövőjére nézve oly nagy fontosságu eseményt megünnepelje, elhatározta, hogy december hó 9-én újabb választmányi ülést tart, amely után ünnepi vacsorát rendez, s erre azon külső tényezőket is meghívja, akik a halászati törvény megalkotásában közreműködtek. Az ünnepi vacsora rendezésére felkéri Kuttner Kálmán és ifj. Zimmer Ferenc választmányi tagokat, akiket felhatalmaz, hogy a vacsora költségeit a választmány haitermelésével és kereskedelemmel foglalkozó tagjai között osszák fel.)*

4. Titkár bejelenti, hogy az egyesületi tagdíjjal hátrálékos tagokat és előfizetőket postai megbízás útján hátrálékaik megfizetésére hívta fel. A kibocsátott mintegy 300 megbízásból mintegy 100-an kifizették hátrálékaikat, 120-130-an kiléptek az Egyesületből, 80 felszólításra pedig válasz nem érkezett. Minthogy a befizetett összegek az Egyesület kiadásait előreláthatólag teljesen fedezni nem fogják, javaslatba hozza, hogy a hiányzó összeg az Egyesület tisztviselői részére a közgyűlés által megszavazott tiszteletdíjak redukálása révén pótolassék.

A választmány a titkár indítványát nem fogadja el, hanem felhívja őt arra, hogy a következő választmányi ülés elé az Egyesület pénztárosa útján tegeven jelentést az Egyesület anyagi helyzetéről, illetőleg arról, hogy minő hiány áll be az esetben, ha az Egyesület tisztikarának a közgyűlés által megszavazott tiszteletdíjat teljes egészében kiegyenlíti.

5. Dr. Dobránszky Béla alelnök bejelenti, hogy a lengyel vámtarifa tárgyalása során Varsóban folytatott eljárások alkalmával, de azonkívül is dr. Bobrik Arno követségi titkár ur a magyar halexport érdekében rendkívüli tevékenységet fejtett ki. Kéri az Egyesület választmányát, hogy ezen tevékenységért köszönetét fejezze ki.

A választmány az indítványt elfogadta és az egyesületi titkár által bemutatott szöveget megállapította és annak Bobrik követségi titkár úrhoz való eljuttatásához hozzájárult.

A választmányi ülés után az Országos Casino pinchehelyiségében társas vacsora volt, melyen a választmányi tagok még egy ideig kedélyesen együtt voltak.

*) Ez a választmányi ülés és vacsora január hóra elhalasztottok.

VEGYESEK.

Német vámügyek dolgában az Orsz. Halászati Egyesület alelnöke *Dobránszky Béla dr.* — mint lapunk zártakor értesülünk — Berlinben járt. Ugyanis Németországban magyar részről oly nagy konkurenciától tartottak, hogy a 30 arany márkás halvámom kívül a magyar hal beviteli tilalmának életbeléptetését is tervbe vették. Egyesületünk közbelépése, miután alelnökünk rámutatott a magas vám okozta csekély exportlehetőségre, kedvező eredménnyel járt, amennyiben a beviteli tilalom életbeléptetésének terve elejtetett.

Az őszi lehalásztást két helyen volt alkalmunk látni: Hortobágyon és Tatán.

A *tatai tógazdaságban* november 3-án kezdték meg ezidén a híres „Nagy tó” lehalásztását. Igazán nagyon szép nemesponty

anyagot láttunk. Az első napon 53 métermázsas ponty volt a zsákmány, három kilós átlagsúlyu pontyokkal. A termést a Zimmer Ferenc R. T. vásárolta meg.

Hortobágyon is nagyon szép halanyagot láttunk. Itt már októberben kezdődött a lehalásztás. A nagy tógazdaság minden tekintetben fejlődik.

Arjegyzés. A Haltenyésztő és Halkereskedelmi r. t., a Halértékesítő r. t. és a Zimmer Ferencz halkereskedelmi r. t.-től nyert értesülés szerint a *nagybani* árak kilogrammonként *november* hó folyamán a következők voltak:

Édesvizi élő ponty	{ nagy	30.000 — 34.000 K
	{ közép	24.000 — 26.000 „
	{ kicsi	16.000 — 20.000 „
„ jegelt „	{ nagy	22.000 — 25.000 „
	{ közép	20.000 — — „
	{ kicsi	15.000 — 18.000 „
Fogassüllő	{ nagy	70.000 — 75.000 „
	{ közép	50.000 — 65.000 „
	{ kicsi	40.000 — 45.000 „
Harcsa	{ nagy	75.000 — 80.000 „
	{ közép	50.000 — 60.000 „
	{ kicsi	35.000 — 40.000 „
Csuka	{ nagy	25.000 — 30.000 „
	{ kicsi	12.000 — 18.000 „
Kárász élő		13.000 — 16.000 „
„ jegelt		4.000 — 6.000 „
Keszeg		3.000 — 10.000 „
Balatoni őnhal		15.000 — 25.000 „
Garda		2.000 — 5.000 „

A kereslet a hó elején kissé élénkebb volt, a hó vége felé ellanyhult, az árak a felhozatal folytonos nagyobbodása következtében lefelé haladó irányzatot mutattak.

A lap kiadásáért felelős: Dr. Unger Emil.

HALTENYÉSZTŐ és HALKERESKEDELMI R.-T.

Eladunk és vásárlunk 1 és 2 nyaras nemes, gyorsnövésű, továbbtenyésztésre alkalmas pontyivadékokot.

Nyomban szállítható anyaggal rendelkezünk. Szállításokat garancia mellett vállalunk.

BUDAPEST V., BÉLA-UTCA 8. SZ.

F. W. LÜHRIG A.-G. GÖTTINGEN

Világos és sötét bambusz-, Hickory-, Greenhart- és gerelyfából készült, valamint Tonkin-horgászbotok, dobó-, fonó- és csukahorgászásra szolgáló hasított horgászbotok, fa- és fémcsévák, olasz és közönséges fonócsalik, mesterséges csalétekhalak és legyek, mindenfajta pedzók és horgok, elsőrendű kender- és selyemhorgászszinórok, halaskosarak és vedrek, kender- és drótzsákok stb. különleges gyártása. Képesárjegyzéket kívánatra, mintát számla ellenében küldünk. Képviselőt keresünk. ♦ ♦ Képviselőt keresünk.

SPORT- ÉS HORGÁSZÓ-ESZKÖZÖK GYÁRA

HALTENYÉSZTŐ ÉS HALKERESKEDELMI R.-T.

Központi iroda:
BUDAPEST, V., BÉLA-UTCA 8.
Telefon 79-46. és 113-52.

Budapesti kereskedelmi telep és raktár:
BUDAPEST, IX., ERKEL-UTCA 3.
Telefon nappal: József 48-48, éjjel: Budafok 128.

Veszünk és eladunk mindenfajta halat minden mennyiségben, szállítunk saját tőgazdaságainkból kitenyésztett gyorsnövésű, nemes egy- és kétnyaras tenyészpontyot és tenyészanyagpontyokat.

HALÁSZHÁLÓK

legjobb minőségű, 3-2-sodratú, hosszú-szalú kenderfonalból készült, úgyszintén, haláskötelek, inslég, horog, halász-cérnák készen és megrendelésre kaphatók.

HIRSCHFELD ÁRMIN
DEBRECEN, JÓZSEF KIR. HERCEG-U. 38.

HALÁSZHÁLÓ

puha inslég
és kötél, hálófonal,
parafa-alattáság, reb-
zsinór

minden mennyiségben kapható

ADÁM MIKSA RÉSZV.-TÁRSASÁGNÁL BUDAPEST

Főüzlet:
IV., Ferenc József-rakpart 6-7.
A Ferenc József-híd és Erzsébet-
híd között.
Telefon: József 61-48.

Fióküzlet:
VII., Thököly-út 16.
A Keleti pályaudvar indulási
oldalával szemközt.
Telefon: József 61-17

Központi iroda:
BUDAPEST,
V., Alkotmány-utca 20.

Halászlati és gazdasági felszerelések:

halászcsonakok, haltartók, csónakbárkák, apacsutok, nádvágókések, csákllyák, húzó- és kormányvezetők (kőrifából), sport- és luxuscsonakok, evezők. **Kötélárúk:** ruhaszáritókötél, rudalókötél, nyakló, marha- és borjakötél, istráng, szántógyeplű, nyereg stb. gyártása és eladása

Az árak kiválóságáról
személyesen
meggyőződhet!

HIRMANN ISTVÁN IPARTELEPEI VÁC

Telefon: 179-51. **KÓSDI-ÚT 52.** • (Vasút mellett.) • **TELEFON 72.** Kérjen árajánlatot!

ZIMMER FERENC HALKERESKEDELMI RÉSZV.-TÁRS.

BUDAPEST
KÖZPONTI VÁSÁRCSARNOK

TELEFON { Közp. Vásárcsarnok: József 48-94.
Iroda Vámház-körút 13. " 35-39.
Fiók-üzlet József-tér 13. " 150-65.

Veszünk és eladunk bármily mennyiségű élő és jegelt halat.

HALÉRTÉKESÍTŐ RÉSZVÉNYTÁRSASÁG HALNAGYKERESKEDEÉS

TELEFON nappal: JÓZSEF 113-54.

BUDAPEST

TELEFON éjjel: JÓZSEF 49-06.

ÁRUSÍTÓ HELY:
IX., KÖZPONTI VÁSÁRCSARNOK

KÖZPONTI IRODA:
V., SZÉCHENYI-UTCA 1.

TELEP ÉS IRODA:
IX., CSARNOK-TÉR 5. SZÁM.

TELEFON: 154-44, 154-45.

MEGVESSZÜK tőgazdaságok egész haltermését, SZÁLLITUNK a Magyar Tőgazdaságok Részvénytársaság kezelésében levő tőgazdaságokból elsőrendű gyorsnövésű cseh és bajor egy- és kétnyaras pontyokat, anyapontyokat s minden más tenyészhalat és megtermékenyített fogassüllőikrát, valamint etetési üzemre berendezett tőgazdaságok részére különféle haltakarmányt.